

ΝΙ ΔΥ ΚΑ

3447A

3447

ΠΡΕΒΕΖΑ°

Τῆς 15^{ης} Ἰανουαρίου 1884. σ. ἔ.

TURCHIA
Lettre del prete
Spiridone Macri
Mende G. Cefaleno.

*Αγαπώμε συμπατριώτα φίλε υαί
ἀδελφε Φίλιπε Παναγιωτάκη*

Σὰς εὐχομαι καὶ ἀσπάζομαι θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, καὶ
καρδίας!

Κατ' ἀρχαίς σὰς γράφω ἰδιοχειρῶς μου μὲ διχὴν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ παπῆς Σπιριδων ο Μακρῆς καὶ ἐκ Κεφαλληνίας συμπατριώτης σας ὅπου ἐνθυμῖσαι ἐσυνεγεύθημεν μὲ τὴν εὐγενίαν σου καὶ μὲ τὴν μητέραν σου ἀντήμερα τοῦ φωτῶνε ἐν τῇ οἰκίᾳ σας.

Ἀκολουθῶς διὰ τοῦ φιλικῶ μου τούτου γράμματος ἔρχομαι ἐπισπευσμένως νὰ σοῦ γνωστοποιήσω μετὰ ἀπείρου λύπης πικροτάτων δακρῶν καὶ μεγάλης μου ἀγανακτήσεως. ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἀναχωροῦσα ἀπὸ Κέρκυραν ἔπαθα δύο φοβερά κακά, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ἓνα πῶς ὅταν ἐπλησιάσαμεν εἰς τὴν σκάλα τοῦ ἀτμοπλοίου εὐγάλα νὰ πληρώσω τὸν βαρκάρην καὶ ἐνῶ αἴφνης ἐκτυπήθησαν αἱ δύο βάρκες ἐναντίον τῆς θαλασσοταραχῆς καὶ κακοτυχίας μας μοῦ ἔπεσε τὸ πόρτα μονὲ δηλαδὴ τὸ τακούϊ εἰς τὴν θάλασσαν μὲ ὅλα τὰ χρήματα ποῦ εἶχα, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἀντὶ νὰ με πᾶνε ἐπάνω εἰς τὸ βαπόρε ὁ ποῦ ἐπήγαγε ἐκ τοῦ Πειραιῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ ἔφερε τὸ Αὐστριακὸν εἰς Πρέβεζαν, καὶ οὐχὶ μόνον μὲ εὐγάλαν ἔξω ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχα νὰ πληρώσω καὶ ἕως ἐδῶ τὸν ναῦλον μοῦ ἔθεσαν καὶ βα-
στοῦν ὑπὸ κράτησιν τὸ σεντούκι μου μέχρι τῆς παραλαβῆς τοῦ μικροῦ αὐτοῦ χρέους μου, ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ σεντούκι μου εἶναι γεμάτο ἀπὸ διάφορα πρὸς ἐμὲ ἀναγκαιοῦντα πράγματα.

Τώρα ἡ ἀφεντιά σου γνωρίζεις ὅτι ἐδῶ εὕρισκομαι εἰς Τουρκικὴν Κυβέρνησιν καὶ ποῖα εἶναι, καὶ ἐκτός τούτου εἶμαι ὡς παντέρημος ἀγνωστος εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἔνεκα ποῦ εὕρισκω ἄλλο πλοῖον τὸ ὁποῖον μοῦ ὑπεσχέθη ὅτι δύναται νὰ μεταδιδάσῃ ἐκ Πρεβέζης εἰς Κωνσταντινούπολιν δευτέραν θέσιν μὲ ἑκατὸν εἴκοσι φράγκα ἐξαιρέσει τῆς ἱερωσύνης, ἢ εὐγενία σου εἰς τὴν τοιαύτην σοβαρᾶν μου περιστάσιν θὰ εἶσαι ἡ μόνη ἐλπίς μου, ὁ πλέον παρήγορος ἐπιστήθιος καὶ εὐκρινέστερος φίλος μου, ἢ μόνη καταφυγὴ καὶ σωτηρία εἰς τὸν κόσμον δι' ἐμέ, ὅθεν σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ στείλῃς καὶ αὐτὰ τὰ ἑκατὸν εἴκοσι ἀριθ. 120 φράγκα μὲ τὸ βαπόρε τοῦ ἄλλου Σαβθάτου νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὄχι μόνον θὰ κηρύττω ἀπανταχοῦ τὸ ὄνομά σου καὶ ἓνα καιρὸν θὰ ἀνταμοῖψω πρὸς ὑμᾶς πολυειδῶς τὴν ἀνεκτίμητον ταύτην εὐεργεσίαν καὶ σπάνιον ἀγαθούργημα, ἀλλὰ θὰ σὰς εἶμαι φίλος ὑπόχρεος μετ' αἰωνίου εὐγνωμοσύνης.

Αρ. Εισ.
947
VI 434

Επινέθεια

Ἐλαβον ὁμῶς τὸ θάρρος καὶ τὴν τόλμην νὰ σοῦ γράφω τὰ τοιαῦτα ὡς πατρός καὶ ἀληθοῦς ἀδελφοῦ μου, ἀφοῦ πρῶτον ἔδοκίμασα κατὰ πάντα, ὅτι, ἡ ἐντιμότης σας εἶσαι ὁ ἐκλεκτότερος ἄνθρωπος τῆς πατρίδος μας, καὶ ὅτι αἱ ἐξαστραπτουσαι νεοφανεῖς ἀκτῖναι σου ἐπιδεικνύουσι τοῖς πάσιν πῶς, αἱ ἀπερίγραπται καλοσύναι τῆς θεοπνεύστου καλλιαισθήτου καὶ ἐναρέτου ψυχῆς σου καὶ πάσης τῆς ἀξιοτίμου καὶ εὐγενοῦς οἰκογενείας σας εἰσὶν ὅλως τῶντι ἀπαράμειλαι καὶ πρωτότυπαι ἐνώπιον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἐντούτοις σὰς εἰδοποιῶ ἀκόμα τινὶ τρόπῳ πρέπει νὰ μεταχειρισθῆς τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπόθεσιν διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃς νὰ χαθῶ, πρῶτον τὰ χρηματὰ ποῦ θὰ μοῦ ἦνε 120 φράγκα νὰ τὰ βάλῃς μέσα σὲ φάκελον ἐσώκλειστα σὲ τραπέζοχαρτὰ μὲ γράμμα σου καὶ νὰ τὰ κτυπήσῃς νὰ καθήσουνε καλὰ διὰ νὰ μὴ κάνουν πολὺν ὄγκον, δεύτερον, τὴν 21 ἢ τὴν 20 ὁποῦ εἶναι τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τὸ ἐρχόμενον Σάββατον τῆς ἐβδομάδος ποῦ μπαίνει καὶ νὰ τὰ δώσῃς ὁ ἴδιος μὲ γράμμα σου ἐπὶ συστάσει, τρίτον διὰ νὰ τὰ λάβω ἀσφαλῶς ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον Κερκύρας μόνις τὰ δώσεις εἰς αὐτὸ ὅμοιος νὰ γράψῃς τὸ ἀπόγραμμα ἔτσι (Πρὸς τὸν Κύριον Πιέρον Ν. Ποταμιάνον ἐμποροπλοίαρχον, εἰς Πρεβέζαν· καὶ ἐγχειρίσει αὐτὸ εἰς τὸν αἰδεσιμότατον Γερέα Σπυρίδωνα Μακρῆν Κ. διαμένοντα ἐν Πρεβέζῃ,) καὶ τέταρτον νὰ μὴ σὲ ξέρῃ κανεὶς, εἰμὴ μόνος ὁ κρυφιογνώστης Ὑψιστος καὶ Παντοδύναμος Θεὸς ὁ ὁποῖος θέλει σὲ ανταμοίψῃ πολλαπλασίως εἰς τὴν προσωρινὴν καὶ αἰώνιον ζωὴν.

Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γερέυς ποῦ σὰς ἔκαμα τὸ εὐχαριστήριον, ἐπιθυμῶ νὰ μαθηθῶ διὰ ἐσῆς, θὰ σὰς ἐνθυμούμαι πάντοτε, καὶ θὰ δεῶμαι εἰς ὅλας τὰς παγκοσμίους λειτουργίας μου διὰ τὴν ευγενίαν σου τὸν ἀκριθαγάπητον υἱόν σου Ἀλέξιον νὰ σὰς εὐλογῇ ὁ Θεὸς καὶ μακροχρονίσει, τὴν δὲ σεβαστήν σου μάμα καὶ τὸν πατέρα νὰ ἀγιασῇ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἔχε ἐμπρὸς τὸ γράμμα μου ἐπὶ γράφειού σου νὰ μὴ λησμονήσῃς αὐτὰ ποῦ σὰς γράφω.

Διὰ πάντα φίλος καὶ εὐχέτης σας

Σπυρίδων Γερέυς Γ. Μακρῆς.

